

פרדקול מט' 109

מישיבת ועדת הכספים ביום ו', א' בסיון תשס"ז
11.5.1956 בשעה 08.45, הקריה ת"א

- בנכחו:**
היו"ר י. גורי	א. הרצפלד
ח. אריאב	מ. חזבי
י. אפרתי	י. פורדר
י. גדר	ז. צור
א. בהיר	ס. קלמר
א. בקר	ח. רובין
ש. דיין	

- מוזמנים:**
- מר סכטר
 - מר גבעוני
 - ש. בזק

מדר היום: הצעת חוק יהב-המגן.

י. אפרתי: בפגישה עם הכורמים הוברר לנו שהמדובר ב-6 מיליון ליטר. הוחלט ש-8 מיליון ליטר יינות קלים בכלל יהיו פטורים ו-200 אלף ליטר יוטלו על יינות יקרים יותר, כ-70 פרוטה הליטר. זה מוסכם עם המכס.

היו"ר י. גורי: בכניסתי לכאן נמסר לי כי מר יוסף שמירא, מנהל חברת החשמל, ביקש שאתקשר אתו. הוא אמר לי כי חברת החשמל שרויה בדאגה, שהאחוז המוטל על גז הוא כמעט החצי ממה שמטילים על חשמל. אין הוא מערער על האחוז שמטילים על חשמל אבל הוא אומר שגם בלאו הכי יש התחרות מסויימת, ואם מעמיסים על החשמל עומס יותר גדול מאשר על הגז, הוא חושב שדבר זה עלול לגרום נזקים לחברת החשמל, במידה שזה נוגע לשימוש לביטול וכו'.

שאלתי אותו מדוע לא פנה לוועדה עד עכשיו, והוא השיב לי שהם אמנם לא פנו ישירות אלינו אבל הם פנו לאוצר בענין זה. הם חשבו שהשקפתם תובע לידיעת חברי הוועדה. אמרתי לו שעד הרגע הזה לא שמעתי מאומה על כך. אמרתי לו שבעצם סיכמנו ונשאר רק ענין תלוי ביחס לדירוג. מכל מקום הכטחתי לו להביא את הענין לידיעת הוועדה. הוא גם הביע נכונותו לבוא ולהסביר את השקפותיו. מה שהוא מבקש, לא להטיל על צריכת החשמל אחוז יותר גבוה מאשר על גז, לאסור להסוות את האחוזים. הוא מבקש לא 11% אלא 20% על גז; זאת אומרת שצריך להטיל 90 פרוטה על ק"ג במקום 50 פרוטה.

מר גבעוני: כשהציעו להוריד את שיעורי הגז אמר מר שרף כי זה בלתי אפשרי, וגם על הפרטים הקיימים כרגע ישנה תגובה מאד שלילית של חברת החשמל.

היו"ר י. גורי: בכל אופן אני מוסר זאת לידיעת ולשיקול דעת הוועדה. זה לא אומר שאנחנו צריכים להגיע דוקא לשיעור של 20%; יכול להיות גם מחצית מזה. אם עליה זו בתמכת, צריך לבחון את הדבר.

ג. צור: אני מציע לערוך הצבעה נסיונית אם לעסוד בו יכוח הזה.

א. בקר: הייתי מציע לא להכניס כרגע שום שינויים. אולי נרגיע את חברת החשמל באותו סעיף בחוק, האומר כי במידה ויש צורך אפשר יהיה לדון בזה.

א.פ.

ת. אריאב: אני מציע לעזוב שאלה זו ולהמשיך; אם נטיים הכל היום נחזור לענין החשמל והגז ונחליט. אם לא נגמר היום, הזמן אינו דוחק.

מר גבעוני: ההצעה האחרונה בענין היין היא, להוציא מתוך הרשימה את היינות החמוצים שמחירם פחות מלירה, ולהשאיר את כל היינות שמחירם מעל ללירה - וגם מתחת ללירה, שהם מתוקים; ועל כל הנשארים להטיל על כל ליטר סך 70 פרוטה. מאחר שישנה הסכמה כללית, גם של היקב על כך, הייתי מציע שבינתיים יחליטו.

ז. צור: גם על קוניאק?

מר גבעוני: כן.

ההצעה הנ"ל בתסבולה

היו"ר י. גורי: רצינו לקבל עוד פרטים בענין החשמל, וכן בתקשו פרטים בענין הסיגוריה והכוהל.

מר כרמי: אשר לכוהל לפרימוסים, לפני שנה זה גדל ל-60 טון; ב-1953 - 50 טון; ב-1954 - 60 והשנה 60. היו תנודות בירחי הקיץ, שהצריכה גדלה בהם. הממשלה בוחנת 200 ל"י סובסידיה לכל טונה. זה יהיה היטל אנטי-סוציאלי אם נציע זאת על כהל מפוגל. אשר לכהל מפוגל לפוליטורה, יש תחליפים שמשתמשים בהם וזה אינו מסכן את הענף.

יש רק מקום להטיל על בושם, ששם זה לא יפגע. מכל קילו הם עושים 2,5 ק"ג אורדיקולון ספרים ולוקחים 2,5 ל"י על כל ליטר. אין שום מס קניה ואני ממליץ להטיל את הלירה הזאת, כי גם ב-1953 היה 3 ל"י ואחר כך הורדנו ל-2 ל"י. וגם הטלנו מס קניה. אחד כך בוטל מס הקניה על כהל לספרים והטלנו את מס הקניה על פרפיום.

ה. צ. ג. ע. ה.

ההצעה להטיל היטל דק על כהל המטמט להכנת מי בושם, כפי שהוצע - בתסבולה ללא התנגדות.

י. בדר: זה היום השלישי שאני חוזר על טענותי, שההצעות להטיל את המס על כהל, על יינות ועל מסקאות קלים זה נושא חדש. אדוני אף פעם לא הואיל לפתוח בענין זה דיון באן בכל זאת הפרוצדורה דורשת שהועדה תקבע עמדה בענין זה, ואם מישהו ירצה בזאת הדבר יזיג לועדת הכנסת. ברור שהיועץ המשפטי לא יכול אפילו לגשת לעיבוד הטיוטה הסופית טרם שנקודה זו תבוא על בירורה הסופי. על כן אני מבקש שפתח עכשיו בדיון זה.

היו"ר י. גורי: אתה צודק בדבר אחד, שהייתי צריך להביא זאת לסיכום בוועדה. אני כמעט בטוח שאינך צודק, אבל אני מציע שתציג את השקפתך ואענה לך.

י. בדר: בחוק הזה יש הצעה של היטל על טורה של מצרכים ושרותים. בכל מקרה ההצעה של מסי עקיפין קשורה באיזה שהם כללים - לפעמים עם בלו, לפעמים עם תקנות של חברת החשמל ולפעמים מכס, וזוהי מטגרת החוק הזה. מה מציעים לנו? - היטלים שלא היו בכלל בדיון בכנסת, והיטלים שמבחינת הצורה אין להם כמעט תקדים. לדוגמה, מסקאות קלים. ברור לי שאלה דברים שלא היו בקריאה ראשונה. דברנו על חשמל, על בירה, ולא דברנו ולא יכולנו לדבר על כהל ולא על מסקאות קלים. יפה מאד שלוועדה יש יזמה בענין זה, אבל יזמה כזו מוכרחה לעבור את הצנורות הרגילים. מה היה אומר מר גורי אילו בזמן הדיון על תיקון חוק מס הכנסה היה מציע ח"כ רובין מס דכוס או מס דרוחי פלגמה? ברואי היה אומר שזה נושא חדש. בסבילי הענין הזה

אם,

ברור מאד, אינני רוצה לדבר זה ייהפך להתנצחות פוליטית ברוב קולות.

לכן אני מציע קודם כל לבקש את היועץ המשפטי לממשלת ישראל שהוא יביע את דעתו. לא פעם עשינו זאת. אולי אסתפק בדעתו. אם לא, בודאי תהיה לנו אפשרות להביא את העניין לוועדת הכנסת ביום סן הימים.

היו"ר י. גורלי: אני מציע לא לערוך ויכוח על כך.

ס. חזני: האם זה לא כלול במסגרת סעיף 41?

י. גור: זה היה בכנסת.

י. גור: קודם כל, סעיף 41 איננו חוק.

היו"ר י. גורלי: אני מוכן לשאול את חות דעת היועץ המשפטי. אני חושב שאין אנלוגיה בין הדוגמה שהביא ח"כ בדר - שאם דנים על סם הכנסה בקריאה ראשונה ומעבירים את החוק לועדת הכספים, הועדה נוטלת לעצמה זכות לדון דרך אגב גם במס שכוש. זה באמת נושא חדש. לא ברור לי, אם כשמשלילים מפי עקיפין - אם נוסף על סוגי הצריכה שהופיעו בקריאה ראשונה אסור לוועדת הכספים להרחיב את המעגל ולהכניס סוגים נוספים. אני סבור שאין זה נושא חדש אבל אינני נוטל לעצמי זכות להיות פוסק בעניין זה; ואם בקיא כמו ח"כ בדר טוען מבחינה משפטית ועניינית שזה נושא חדש, אני מקבל את הצעתו בהחלט, והיא, אם יוחלט שזה נושא חדש - זה יוצא. אבל זה לא אומר שאנחנו צריכים להפסיק את הדיון בחוק. זה רק מעמיד בסימן שאלה את ההצבעות שלנו בשנים-שלשה עשרים.

י. גור: בקשתי לברר את העניין כבר לפני יומיים.

מר גבעוני: בקשר לסיגוריות, אנחנו מציעים להסאיר את הדבר כפי שהוא בהצעת החוק.

י. גור: לא שמענו שום הצעה בנוגע לסיגורים ולטבק.

היו"ר י. גורלי: נדמה לי שהיתה לנו הצבעה ואחר כך אסרנו שבחזור לעניין זה, היות והוצגו שאלות וחכינו לתשובה. צריך לפרט את דברי מר גבעוני, שאין האוצר מציע שום דבר נוסף.

מר גבעוני: לא, השאלה כולה בתעודרה לפני כמה ימים ואנחנו מציעים להסאיר את הדבר הזה במסגרת ההצעה. לגבי סיגורים וטבק, עוד היום נביא הצעה.

היו"ר י. גורלי: ביחס לחסמל בתעודרו שתי שאלות: א) לברר סופית אם בכל זאת אפשרי איזה דירוג; ב) מה דין משפחות שיש להן מונה מסותף וכיצד יזכו אותם - אם יזכו רק את המונה או את המשפחות.

מר גבעוני: הבקר ישבנו עם מר ספירא מחברת החסמל. לגבי שיעורים בפרדים, כל המומחים העוסקים בוך הם בדעה ברורה שהדבר אינו ניתן לביצוע. עוררו גם את בעית המונים ות שותפים ונטינו לחפש איזה שהוא סימן-היכר בכורבים שונים: אולי להגיד, חוזה. הוא אובד עצות. בתברר שמספר המקרים מסוג זה איננו כל כך קטן.

היינו מציעים - זוהי בכל אופן תשובתו, ואינני יודע מה לומר בעניין זה יותר מאשר אולי איזו שהיא ועדה מצומצמת של הכנסת, שתעשה אותו עניין שעטתה הנוקד עם הנורמים, ותברר עניין זה. לנו נראה, לאחר התשובות, שהעניין הזה אינו ניתן לביצוע.

היו"ר י. גורלי: נניח שחברת החסמל, כשהיא מגישה חשבון לחמש משפחות והן טוענות כלפי שלטונות יהב סגן וסוכיות באופן עובדתי שיש להן מונה מסותף וכל אחת מהן שילמה 6 לירות וכל אחת מהן זכאית לזיכוי של 2,5 ל"י; אם העובדות נכונות, מזכים אותם. אני יודע שדבר זה כרוך במיבוכים של סיפול בחשבונות.

א.פ.

ביחוד אם נאמר שהמקרים רבים. אי אפשר לומר שאין לשאלה פתרון; יש לה פתרון, אלא הוא כרוך בעומס עבודה נוסף. אבל לומר שאין פתרון לזה - זאת אינני יכול לקבל.

מ. גבעוני: באמת הייתי מבקש לסרוע ספי מר שפירא את הפרטים. כי אם אנחנו אומרים שאין לדבר זה פתרון, אין זאת אומרת שהתשובה היא מוחלטת, כמו בן שבמסגרת זמן בלתי מוגבל ובמסגרת של סגנון בלתי מוגבל יש לענין זה פתרון. אני אומר בלתי מוגבל, כיון שאינני יודע ברובע זה את הגבול.

מה פירוש מספחה? - בעל, אשה וילדים, תתעורר שאלה של יחידה כלכלית בניגוד למספחה. יש במקרים רבים מספחה הקשורה לאותו מונה. אני מציע שתמנה ועדה של שלשה חברים, שתסמע את מר שפירא בענין זה.

לגבי קיבוץ, אותו הדין. אבל מכיון שאנחנו יודעים שזה בכל זאת מספר מוגבל של מקומות, נעשה את הנידור הזה. אבל כשהענין נוגע לרבות, הוא מהווה מעמסה קשה מאד.

היו"ר י. גורני: אני מציע שלא ניתן שום ביטוי לבעיה זו בחוק, אלא נרשום בפרוטוקול את ההודעה של מר גבעוני. אני מחלק את הענין לשניים: ענין הקיבוצים וענין מספחות שיש להן מוניטין מסותפים. אשר לקיבוץ, לפי דבריו יש לזה פתרון טכני היות וזה מקיף מספר של מאות נקודות והדבר ניתן להסדר מבחינה זו. אם ח"כ בדר טען שצריך לתת לזה ביטוי בחוק כי אחרת זה יהיה בלתי חוקי - ניתן לזה ביטוי בחוק.

אשר לחלק השני, יש להמשיך לברר כיצד ואיך אפשר לפתור שאלה זו ולא לתת לזה כל ביטוי שהוא בחוק.

א. בהיר: אני מציע להשאיר את החוק כפי שהוא, והדבר יותקן בתקנות. ועדת הכספים בוחרת אז בוועדה של שלשה חברים, שיחד עם נציגי האוצר וחברת החסל תבדוק את התקנות.

ז. סונזאבי: מפני שאני רואה את כל הסידור הזה פגום מיסודו ואני רוצה להביע את התנגדותי הפרלמנט-רית לא רק מתוך נמוק שזה יהיה בלתי חוקי - אני רוצה שזה יופיע בצורה שנוכל להביא את התנגדותנו ולנסק אותה בכנסת.

היו"ר י. גורני: אם יש טענה שזה בלתי חוקי, צריך לברר זאת. אולם אם זה הנימוק, לתת לך אפשרות באורח פרלמנטרי להתנגד לזה, הרי זה ניתן לך מסוים שאני אודיע על כך מעל נמת הכנסת ותינתן לך אפשרות לנסק.

ז. סונזאבי: זה יספק אותי.

י. בנר: כשתהיה נוסחה לפני אנשים בעדה או אסתי"ב; לעומת זאת אינני מציע להצביע ללא נוסחה.

א. בהיר: אני מציע שיהיה סעיף נוסף, שטר האוצר יתקין תקנות ביחס להיסלס יהב הסגן לגבי פתור מספחה אחת הקשורה למונה אחד. אני מסאיר מעיף ג' שקובע את העובדה שהב הסגן יהיה 20% על אותו חלק העולה על 2,5 ל"י; אני מציע להוסיף לזה: כל צדכן (וצדכן זה מונה) שקשורים אליו יותר מספחה אחת, שר האוצר יתקין תקנות בסביל הפפור המתאים.

היו"ר י. גורני: נעבור לטבלה.

י. בנר: מתוך הסתייגות, סאולי ההצעה שלי היא פטולה לעומת הצעות שונות שכבר הוצאו כאן ושהן נוסא חדט - מתוך הסתייגות זו ובתנאי שזה לא נוסא חדט, יש לי הצעה כדלקמן: להטיל יהב סגן על פולס קקאו ויחד עם זאת לבטל את ההעלאה במכס אשר חברי הועדה הביעו כבר את דעתם עליה.

היו"ר י. גורני: החלטת הסני. ודאי אינו סייד לענין.

י. בדר:

בזמן שהועדה דנה על ייב המבן ועל הפרק הסליסי של ההצעה, טר האוצר הטיל כלו כבד טאד על פולי קקאו ובזה גרם להעלאה זיכרת של אחד המצורכים החיוניים ביותר לילדים. עובדה שגם האוצר שומר על כמות סלית של שוקולדה לילדים - בערך שני גרמים ליום, הובטח לנו שטר האוצר בעצמו יופיע בפנינו כדי שנברר את הענין. כיון שהבטחה זו נבעה בעקיפין בשר האוצר איננו מתפלא שהוא לא בא, אני חושב שיש לנו זכות טלאה לקחת את המכס על פולי הקקאו תחת כנפיו ולכלול אותם בחוק זה.

היו"ר י. גורדי:

אבקס גם בענין זה לקבל חוות-דעת היועץ המספטי.

י. בדר:

אולי יגיד לי היו"ר טענין זה דורס התייעצות עם טר האוצר. אני טאד מתפלא ומצטער להגיד, שכשיש כאן התייעצות ובצל טעה באים חידושים, טר האוצר אינו מסתתף. איננו יודע טרוע אינו טופיע כאן. הרי זה מצב ללא דוגמה.

היו"ר י. גורדי:

הוא לא חייב להיות פה. לפי תקנון הכנסת הוא יכול להסתתף בעצמו, או על-ידי בא-כוחו.

י. בדר:

אני לא טוען אם הוא חייב לאוד תקנון הכנסת; אני טוען שהוא חייב לאוד הצורך המטשי. זו הצעת. אם נטמע את עמדת האוצר להצעת זו, אציע גם הצעות בנוגע לטיעורים.

היו"ר י. גורדי:

כטאתה טוען שיש יכול להיות טזה מחייב התייעצות עם האוצר כדי לקבל הצעה כזאת - הצעת את הצעתך טבלי להתייעץ עם האוצר. שאר החברים שטמענו את הצעתך יכולים לוטר שהם מוכרחים להתייעץ עם האוצר, והם יכולים גם לוטר: יש לנו דעה ואיננו רואים צורך להתייעץ עם האוצר. אז לא תוכן לטעון טענה לגיטימית פורמאלית.

אטר לטר האוצר, כל אחד מאתנו, וגם טר האוצר צריך בפורום הזה להיות מחוסן לא סמלית בקורת עליו; הוא צריך להיות מחוסן בפני עקיצות החוזרות ונשנות. אני אומר את זה לתוספת לב ולא טוען טום טענות פורמאליות.

י. בדר:

אני עומד על כך, שאר האוצר עובר על חוקי המדינה.

היו"ר י. גורדי:

אדם צריך להיות מחוסן בפורום הזה. הוא גם לא חייב להיות פה; אם הוא לא חייב להיות אבל אתה חושב שהוא צריך להיות, יכול להיות שכולנו חושבים כך ויכול להיות שכולנו מסתפקים בזה שיוטבים באי-כוחו. אטר לעצם הענין, אם זה נושא חדש או לא - כשם שנפנה ליועץ המספטי בטאר הענינים, נפנה גם בענין זה. כל עוד לא קבלנו תשובתו לא נדון בזה.

י. בדר:

אני התרגלתי בעבודתי בוועדת הכספים לנוהג אחר, הרבה יותר חשוב מתקנון. הנוהג הוא שטר האוצר מסתתף בדיונים חשובים. אדוני יזכור כמה פעמים אפילו בדיון זה אדוני הודיע שטר האוצר יבוא, והוא לא בא.

היו"ר י. גורדי:

אחרי קבלת חוות דעת היועץ המספטי, אם זה נושא חדש או לא, נשוב לענין זה. אנחנו עוברים לסעיף 4. (קורא את הטבלה המוצעת במקום הטבלה הראשונה). בסעיף זה יש הצעות לח"כ סוזאייב. (קורא את הטיעורים המוצעים ע"י ח"כ סוזאייב).

י. בדר:

אני מציע: על כל לירה מ-3 אלפים הראשונות 35 פרוטה; על כל לירה מאלף הלירות שלאחריהן 43 פר'; על כל לירה מאלף הלירות שלאחריהן 48 פר'; על כל לירה מ-5 אלפים הלירות שלאחריהן 53 פר'; על כל 10 אלפים שלאחריהן 58 פר'; על כל 10 אלפים שלאחריהן 70 פר'; על כל 20 אלף שלאחריהן 80 פר'; על כל לירה נוספת 100 פר'.

ג. סוזאייב: אבקש לתקן את הצעת י. לא בטאתי את הצעתנו בטטורים סופיים אלא מטרתה שהיא בשליש פחות לרווק, ומזה 25% פה עשו חשבונות על בסיס ועריף של שיעורים שנשכחו מזמן. אני עושה כרצו את החשבון החדש על סך ההצעה, ויחולו איפוא שינויים.

כשהתחלנו לטפל במסים שיעורים בקשת שמר צבעוני יתן פרטים, כמה זה עלול לתת לפי השיעורים המוצעים כאן, וכמה לפי השיעורים שאנו מציעים - לפי חשבונו הוא.

א. בקר: אני מציע שיהיה שלב אחד נוסף, מוקדם: עד 2100 ל"י, במקום 43 פר' - 38 פר' ועל כל 300 לירות סלאחריהן 43 פר'.

מר גבעוני: הצעתנו המקורית לפי האומדן שלנו צריכה היתה לתת 35 מיליון ל"י. אני רוצה להחזירכם למה שאמרה הצעתנו המקורית על מנת שנוכל לבדוק מה נשתנה ומהן תוצאות השינוי. מה היתה ההצעה ההיא? א) לא נקבעו בה שיעורים לקרן המגן. זה אחד החידושים שהוכנסו במשך הזמן; ב) לא היו בה זיכויים לילדים; ג) היו בה בכמה שיעורים שינויים לעומת מה שנתקבל אחרי זה, והעיקרי שבהם היה זה, שהשיעורים התחילו מ-32 פר' שכירים ו-40 מקדמות, דבר שאחרי כן הובטן ל-25 פר', כפי שאני שומע מפי ח"כ בקר כרצו.

אנסה לבדוק כמה ההצעה המקורית צומצמה על ידי ההצעות החדשות מבחינת הסכומים, ואנסה גם לעשות חשבון לגבי הצעת ח"כ סוזאייב. אם לקחת את ההצעה שהשיעורים בה מתחילים מ-25 פר', הרי השינוי למטה הוא בסך 2 מיליון ל"י, שמיליון מהם בשינויים של שיעורים יותר גבוהים הוגדל, וההפרט הכולל הוא מיליון ל"י. הזיכויים הם 3,5 מיליון ל"י ומזה 2,5 לגבי הילדים הסליטיים ומעלה ורבע מיליון לגבי הילדים הראשונים והשניים. יחד זה 4,75 מיליון ל"י, הקטנה של ההצעה המקורית שלנו.

לגבי הצעת ח"כ סוזאייב - ואני מדבר על יהב בלבד - השליש, אפשר להגיד שהוא קצת פחות משליש, כלשם שאפשר להגיד ש-4,75 מיליון ל"י זה קצת פחות מזה, כי ככל שאתה מוריד שיעורים יש להגיה שעל ידי הקטנת ההתנגדות וההשתטות יהיה קצת שינוי בפרופורציה. בכמה איבני יכול להגיד, כי זה מחייב בדיקה יסודית. לעומת זאת, נוסף על השליש הזה ישנם זיכויים בהצעת ח"כ סוזאייב, שהם לגבי האישור צותנים סכום נוסף של הפחתה של 3,5 מיליון ל"י, ולגבי הילדים עוד 1/4 מיליון ל"י - וביחד 4,750,000 ל"י. לגבי ענין הרווקים, אני מעריך שמבחינה כספית אין לזה כל משמעות, בעיקר כשאתה מטיל על רווקים מעל ל-50 אלף ל"י הכנסה תוספת של 2%.

ג. סוזאייב: זאת אומרת, אם הבסיס של יהב היה 35 מיליון ל"י והורדת 4,75, אז יש לך פלוס 30,25 מיליון ל"י; אחר כך צריך להוריד שליש מהסלואטים, זאת אומרת להוריד 10 ו-3,5-1,2.

מר גבעוני: אין לי ספק בדבר, שהשיעורים שנקבעו לקרן המגן זוהי תוספת מסויימת בסיכום הכללי, שאיננו יודע מהי בדיוק, לעומת ההצעה המקורית. שנית, כל החיסונים שלנו מבוססים על קביעות. איננו יודעים מה תהליכה תוצאות הערעורים בועדות הערר.

הי"ד י. גורני: יש הצעה שאני הצעתי ותיקון ח"כ בקר להצעת י, וכן הצעת סוזאייב, בדרך ומנה.

ה צ ע נ ה

- 1) הצעת סיעת סק"י - לא נתקבלה
- 2) הצעת ח"כ בקר - לא נתקבלה
- 3) הצעת ח"כ סוזאייב שעוד אמרנו בה שינויים, כדי שהסכום יהיה כ-20 מל"י - לא נתקבלה
- 4) הצעת התיקון של ח"כ בקר להצעת הי"ד - נתקבלה
- 5) הצעת יו"ד הועדה בתיקון ח"כ בקר - נתקבלה

זכות הסליגנות למס"י, חרות וצ"כ

היו"ר י. גורדי: נעבוד לסעיף 5 של הצעת (קורא את ההצעה). תיקון ח"כ בקר יחול גם כאן והדרגה הראשונה תהיה 2100 ל.

י. גורדי: אני מציע סעיף 11(א) יהיה: מי שהוא עצמאי בשנת 1956 ישלם מקדמות על תבון מס סגן שהוא חייב בו לפי סעיף 5; סיעורי המקדמות יהיו לפי הכנסתו בשנת 1953 ולפי הסיעורים בסעיף 5 בתוספת של 20%.

ח. רובין: צריך לתקן ובדרגה שמופיעה ב-48 פר' לפי שנת 1956 יש לכתוב 60 פר' ולא 59.

מר גבעוני: אני מקבל את ההצעה.

ח. רובין: אני מציע בפסקות 7 - 9 לא לעגל למטה אלא למעלה. כלומר לא להפחית 1/2 אחוז אלא להעלות, ואז זה יהיה 113, 123 ו-143.

ה צ ג ע ה

- 1) הצעת ח"כ סנה - לא נתקבלה
- 2) הצעת ח"כ בדר - לא נתקבלה
- 3) הצעת ח"כ סוזאייב - לא נתקבלה
- 4) תיקון ח"כ רובין, לכתוב ב-3 הדרגות האחרונות: 143, 123, 113
- 5) הצעת היו"ר בתיקון ח"כ רובין - ג ת ס ג ל

היו"ר י. גורדי: היות וחלקנו את הדרגה הראשונה של הסכידים לסנים, גם כאן היא מתחלקת לסנים ויגוד אישוא: על כל לירה מ-2100 הלירות הראשונות 47 פר' ועל כל לירה מ-300 הל' שלאחריהן 53 פר'.

ה צ ג ע ה

ההצעה לחלק את הדרגה הראשונה ל-2 - ג ת ס ג ל

היו"ר י. גורדי: אנו חוזרים למונח "הכנסה". אתמול הצבעו על נוסח מסויים (קורא את הנוסח).

מר שכטר:

הכונה לא היתה לסעיף קטן ג' אלא רק לזה שאינו מפורנס היחיד של הוריו. טבית, נקבע שצריך להוריד את דמי הקצבה למקרה של פגיעה, והנוסח החדש יאמר איפוא: - הכנסה כמפורס בסעיף 5 לפקודת מס הכנסה 1947 (להלן הפקודה) לאחר ניכוי הסכומים הספורטיים בסעיף 11 ו-13 לפקודה; אולם לפני כל פטור או ניכוי אחר לפיה, למעט: (1) הכנסה הפטורה ממס לפי סעיף 8 לפקודה פרט להכנסת של מי שסעיף קטן ג' חל עליו ואינו תומכם היחידים של הוריו; (2) הכנסה הפטורה ממס לפי סעיף 6(ב) לפקודה; (3) קצבה ודמי פגיעה בעבודה המטלמים לפי חוק הביטוח הלאומי תשי"ד-1953 או לפי פקודת הפיצויים לעובדים 1947.

ה צ ג ע ה

הנוסח המתוקן של הסעיף, כנ"ל - ג ת ס ג ל

היו"ר י. גורדי: סיימנו את הפרק הראשון כולו ואנו ממשיכים בסעיף 6, ניכוי של תרומות לקרן הסגן (קורא את הסעיף). שנה הצעה לחבר הכנסת סוזאייב (קורא את ההצעה).

י. סוזאייב:

פה יבוא תיקון של הסיעורים, כי עלי להתאים אותם ולחסבם מחדש, כי הטבלה השתנתה.

י. נדר: אני מציע לכתוב "לקרן המגן" במקום "לועד הציבורי".

סוכס: הצעת ח"כ בדר כנ"ל, בתקבלה.

י. נדר: בענין ההגבלה של 50% לא היה כל דיון חדש. אני מציע למחוק את הטלים, בלבד שהזיכוי לא יעלה על 50%.

מר גבעוני: רציתי רק להגיד, שאין זה ענין חדש.

היו"ר י. נדר: גם לי היה רושם שלא דובר על כך. אמיה מוכן לזה בתנאי שהדבר לא יטפס תקדים, על דעת הכל, לסמוע דברי הסבר קצרים.

י. נדר: אני מסכים שנפתח דיון בענין זה. אי-אפשר אחרי שהועדה קבלה החלטה בענין זה, לעשות את ההגבלה הזאת. אני חושב שזו הפקרות מסט.

היו"ר י. נדר: אם אין הסכמה שנשמע ביאור בענין זה, נצביע.

ה צ ב ע ה

הצעה למחוק את התיקון - בתקבלה

היו"ר י. נדר: לאחר סטייב זה נמחק צריך לקרוא: נקבע לפי הודאות חוק זה... יזוכה סקרו הסקן שהוא חייב בו לפי סעיף 5 בסכום סתרים.

ה צ ב ע ה

- (1) הצעת ח"כ סנה - לא בתקבלה
- (2) הצעת ח"כ סוזאייב - לא בתקבלה
- (3) סעיף קטן (א) כפי שהוא, בלי הסטייב - בתקבלה

מר טכטר: אני קורא סעיף-קטן (ב) בנוסח החדש: הזיכויים ששני בני הזוג זכאים להם יזוכו משהב המגן שסניהם או רק אחד מהם התחייב בו, לפי בחירתם, ובאין בחירה שיש ייקבע המנהל.

י. נדר: בקשר עם כל סעיף 6, בדומה לטותפות אני מציע שתוך הסכם עם החברה לתת זכות גם לחברות לנכות. אני מציע שהתדומה שניתנה על ידי חברי החברה או ע"י החברה - שהם יוכלו לנכות אותה או מזה או מזה, לא מטביהם יחד.

ו. סוזאייב: אני מסכים להצעת ח"כ בדר אבלאם היא לאתקבל יש לי שאלה. לפי התיקון האחרון בחוק מס הכנסה ניתנה אפטרות לחברות פרטיות לגבי חישוב מס הכנסה להודיע להן שלמעשה קיימת שותפות סבלי לפרק את החברה, ולבקש שהחשבון ייעשה כפי שנעשה לגבי שותפות, אני רוצה לטאול אם במקרים כאלה גם חישוב יהב המגן וקרן המגן יהיה לפי אותו עקרון.

מר גבעוני: לפי ההצעה, לא.

מר טכטר: הצעתך בתקבלה רק לגבי אותן חברות שכל עסקיהן הן החזקת בניינים. לגבי הצעת ח"כ בדר הרי מכיון שחוק זה בהצעתו הנוכחית בנוי על כך שיטנו היטל כפול גם על החברה וגם על בעליה, יהיה קשה מאוד לתגם את הצעת ח"כ בדר עם המבנה הזה של החוק. לעומת זאת אם החוק יתקבל כך, שלא יהיה היטל כפול, כלומר

שהחברה יכולה לנכות זאת מבעלי המניות שלה - את יהב המבן שהיא שלמה, אבל אנחנו לא צריכים זאת.

י. גדר: קודם כל אני מבקש את הצעת דק לחברות פרטיות. שם כל אחד רשום בתור חבר והדבר יותר קל מבחינה טכנית. אני חושב שאין שום קשר בין הדברים. אינני נוצע בבעית המס הכפול, אלא אומר שחברה שתדמה - בוודא או חברה, לפי רצונם יכולים לנכות או פה או שם.

א. בהיר: אחרי התיקון, כשאין הגבלה בניכוי, יש להגיש שורה שתדמה יהיה לה גם יהב והיא תוכל לנכות מסנו כל סכום שהיא תרמה. על כן אינני מציע לעשות אפשרות של כל הבירורים האלה. אותם אנשים שלא חייבים להב לפי החלטתנו ולא תרמו לקרן, לא יבואו לבקש חזרה; אין איפוא לתת את הפריבילגיה לאותם אנשים שתדמו לקרן ויש להם עכשיו האפשרות לעשות כל מיני חשבונות.

ז. סוזאייב: בסעיף 6 (ג) אני מציע תוספת: ודין חברה שמע"ף 52 (א) חל עליה כדין שותפות לפי סעיף זה. החוק המקורי מרשה לסוג מסויים של חברות לקבל הכרה של פקיד השומה כאילו זו שותפות. אני מדבר רק על אותן חברות שקבלו הכרה לגבי תשלום מס הכנסה, ולגבי קרן מבן ויהב מבן כדאי שיהיה אותו דין.

היו"ר י. גור: אני רוצה לשאול את מחברי הנוסח אם אחד מהתיקונים או שניהם, או אף אחד מהם אינו מתקבל על דעתם.

מר שכטר: אני מקבל את הצעת ח"כ סוזאייב, אבל לא את הצעת ח"כ גדר.

ה צ ג ע ו ת

- 1) סעיף-קטן 6 (ב) בנוסח המוצע - נתקבל
- 2) סעיף-בניינים כהצעת ח"כ גדר, בין סעיף 6 (ב) ל-6 (ג) - לא נתקבל
- 3) תוספת ח"כ סוזאייב למע"ף 6 (ג) - נתקבל
- 4) סעיף קטן 6 (ג) בתוספת ח"כ סוזאייב - נתקבל

היו"ר י. גור: בעבור למע"ף 7. במקום 1000 צריך להיות 1200 ובמקום 1500 - 1800.

י. גדר: אני חושב שהבטוי, נשוי עם ילד" הוא סאד פשטני ויש לחזור על נוסח הפקודה: אדם שיש לו אשה והיא אתו ופרנסתה עליו".

סוכם: הצעת ח"כ גדר, כנ"ל, נתקבלה.

ח. רובין: אני מציע ביטוח שיניד כי המלך שהוא ישלם לא יעלה על סכום שכאשר הוא יורד מהכנסתו יקטין אותה למטה מ-1200 ולמטה מ-1800 לירות.

מר שכטר: זה יהיה בין כה וכה. קבענו שלא יעלה יהב המבן שהוא חייב בו על מחצית הסכום.

ח. רובין: אני מציע להעמיד בדרגה אחת אלמן בלי אשה עם ילדים.

י. גדר: אני מציע 1500 במקום 1200; 1800 במקום 1500. להוציא את הילד בתור תנאי; כלומר כל נשוי במקרה של 1800; למחוק את כל ההגבלה שבמ"פא. כלומר את הבטת דרוק היא 1500 או הכנסת נשוי היא עד 1800 - הם יהיו פטורים.

ה צ ג ע ו ת

- (1) הצעות ח"כ סנה - לא נתקבלו
- (2) הצעות ח"כ בדר-סוזאייב - לא נתקבלו
- (3) תיקון ח"כ רובין, שאלמן/ה עם ילדים יחשב כבטו
- (4) סעיף 7 בתיקון ח"כ רובין - ג ת ס ב ל

ג. סוזאייב: אני מציע למחוק את הסלה, בעד האשה בהצעת, בסעיף 8.

ה צ ג ע ו ת

- (1) הצעות ח"כ בדר - לא נתקבלו
- (2) הצעת ח"כ סוזאייב - לא נתקבלה
- (3) סעיף 8 בנוסח המוצע - ג ת ס ב ל

מוספת סעיפים-לאחר סעיף 8

סד שכטר: דמי השיקום שנכיים מקבלים פטורים בין כה וכה. כלומר פה מדובר רק על הכנסות נוספות של זותם אנשים - לא על תגמולים.

סרנב: - הסעיפים הנוספים, לאחר סעיף 8, נתמבלו

י. בדר: לגבי סעיף 9 אני מציע שדין הכנסת האשה לצורך יהב המזן יהיה כדין הכנסתה לצורך מס הכנסה.

סר גבעוני: יש פה שיעורים פרוגרסיביים ואם אתה לוקח יחד הדבר הזה חל על כל ההכנסה. כלומר, הפרוגרסייה נכנסת יותר מוקדם.

סר שכטר: הם מקבלים תמיד רק פטור אחד.

ה צ ג ע ו ת

- (1) הצעת ח"כ בדר - לא נתקבלה
- (2) סעיף 9 בנוסח המוצע - ג ת ס ב ל

ז. גורדי: בסעיף 10, ח"כ בדר מציע למחוק את כל הסעיף.

ג. סוזאייב: אני מציע שקיבוץ ישלם את היהב מהכנסתו הכללית. שהמס יוטל על ההכנסה של הקיבוץ - על ההכנסה החייבת במס לפי החישובים.

סר גבעוני: סתרת את עצמך, כיון שההכנסה החייבת במס איננה רק ההכנסה של הקיבוץ.

א. בהיר: ח"כ סוזאייב הציע שהקיבוץ ישלם את המס מהרווח; זאת אומרת שאם באפיקים יש רווח שנת' מסויים הקיבוץ ישלם לפי זה; ואילו כל חברי אפיקים, שהרוצאה שלהם לא נכללת בחשבון זה, לא ישלמו.

ג. סוזאייב: אני מוכן לשכוח הוצאות מחיה ולהטיל זאת על ההכנסה המסחרית שלהם. אתה חושב שאז ישלמו פחות?

א. בהיר: הם לא ישלמו כלום.

היו"ר י. גוריי: האלטרנטיבה היא או לקבל את הצעת ח"כ בדר או לקבל את ההצעה שלפנינו. אם הסעיף נמחק ואין הוראה מיוחדת, הם חייבים כיהב טגן ככל בני ישראל. אחר כך ישברו את הראש איך לבנות זאת מהם. החוק יפיר בהם בתור יחידים. או שתקבלו את הנוסח כמו שהוא; שום הצעות ביניים, לדעת, לא יפתרו את השאלה.

ח. אריאב: אנו מצטרפים להצעת ח"כ בדר.

מר שכטר: יש פה אפליה אחת, לדעת, לטובת הקיבוצים, מצדך להביאה לתרומת לב הועדה. הם מחלקים את כל הכנסות החברים ויוצא שכל הכנסה היא פחות מ-1200 ל"י; יוצא שכל הקיבוץ פטור, בו בזמן שמספחה בעיר חייבת על אחת משהי הכנסות. צריך להכניס את הפטור לפי סעיף 7 לתוך סעיף קטן (ג) - שהפטור יינתן לכל יחידת משק.

הצבעות

(1) הצעת ח"כ בדר-סוזאייב
(2) סעיף 11(א) בנוסח המוצע, בתיקון שכטר - ג ת ס ב ל - לא נתקבלה

מר שכטר: יש למחוק את הסיפא של סעיף 11(ב), שהמלה "ובלבד". אפשר לכתוב: "על פי הוראות סעיף 13 (ב)".

הצבעות

סעיפים 11(ב), 11(ג) בתיקון הג"ל - ג ת ס ב ל

י. בדר: אני מציע שיהיה נוסח אחד בסעיפים קטנים א וב' של סעיף 12.

סוכם: לכתוב "חייב להגיש".

ס. קלמר: אי אפשר לחייב אותו מראש.

מר שכטר: אנחנו יכולים לחייב אתם להגיש טופס אבל איננו יכולים לחייב אותו להיות בגימ. התוצאה תהיה, שהמנהל יקבע הכנסה מסוערת לפי ידיעות שיש לו וישלח לאדם טופס.

י. בטר: אני מציע: "מי שהוא עצמאי בשנת 1956 ולא היה עצמאי בשנת 1953 או לא היתה לו הכנסה בשנת 1953 יצהיר לפי התקנות על הכנסתו בשנת 1952 או הכנסתו בשנת 1953 או הכנסתו בשנת 1954 או הכנסתו בשנת 1955 ויהיה חייב לשלם מקדמות לפי סעיף 11 על הכנסתו זו". כשיש בעיה של אומדן הכנסות שהיו לאדם ומסכות זו ניתנת לפקיד שומה, גם זה דבר קשה ומפוקפק. אבל כשנתונים לפקיד שומה מסכות להעריך הכנסה שתהיה לו, זו מסכות שרירותית למדי. טוב לכתוב שאז המנהל יקבע מה עליו לשלם, אבל לא שיעריך את הכנסתו.

ג. סוזאייב: יש פה פגם בניסוח. כתוב: "ולא היתה לו הכנסה בשנת 1953" - הכנסה בטובן ההגדרה שדברנו עליה. מה גורל עצמאי שהיתה לו הכנסה ב-1954 וב-1955 ויש לו תיק עם הערכות מסוימות. גם לבני חל סעיף זה? יש פה הגבלה קצת לא הניונית.

מר שכטר: סעיף קטן (ב) חל על כולם.

מר גבעוני: לגבי 1954/55 אין חוסר, למעשה מסודר זה קיים במס הכנסה לגבי מפרעות, ומכיון שגם זה בבחינת מקדמה אין פה משהי מעקרון שקיים במס י-נסה לגבי אנשים שמבקשים מהם הצהרות.

או.

סעיף 12(ג)

י. בדרי:
אני התכונתי בתחילה להציע את הסתייגויותי
לסעיפי החוק בלי לבסס אותן, כדל מספיק
יהיה לסיים את הדיון בחוק עוד היום. אך אני רואה כי בכל סעיף
הביעים לנו עתה תיקונים ופירוטו של דבר הוא כי יש צורך בדיון מחדש
בכל הצעת תיקון. אם כך - אני מציע לדחות את המסך הדיון לישיבה הבאה.

היו"ר י. גורי:
התיקון אשר הוצע על-ידי היועץ המשפטי
לסעיף 12(ג) אינו תיקון מדיטורי, אלא
הוא בגדר תיקון סטרוקטורלי של החוק. הצעת היועץ המשפטי היא כי
סעיף 12(ג) ירפיע כסעיף נפרד.

ז. סוזאייב:
זהו תיקון מדיטורי, מפני שבשקבות הפרדת
סעיף קטן (ג) מסעיף 12 תועבן למנהל
מטות לגבי החוק כולו ולא רק לגבי פעולות הנזכרות בסעיף 12.

מר גבעוני:
אנו טובנים לוותר על הצעת ההפודה ומסכימים
כי סעיף קטן (ג) יאמר בסגרת סעיף 12.

מר שכטר:
אך באופן כזה אין כל משמעות לסעיף קטן (ג).

ה ח ל ט ה

סעיף קטן (ג) בנוסח המאומצם - לצורך
סעיף 12 בלבד - ב ת ק ב ל.

סעיף 13

ח. רובין:
אני חושב שיש לתקן את כותרת הסולייט
בסעיף זה ולכתוב: קביעת ההכנסה לענין
המקדמה.

ה ח ל ט ה

ההצעה לבסס את כותרת הסולייט: קביעת
ההכנסה לענין המקדמה - ב ת ק ב ל ה

הצעת ח"כ בדר לחוק בסעיף 13(ג) את
המלים "לא נעשתה שומה זמנית כאמור
בסעיף קטן (א), או" - לא בתקבלה

סעיף 13, כהצעת רוב הוועדה - בתקבל

מר שכטר:
ברצוני לציין כי בכל מקום בו נאמר בחוק
זה "מקדמות" ייאמר "מקדמה".

סעיף 14

י. בדר:
סעיף זה הגו חדש ויש בו הגבלה מסויימת.
אני אינני רואה כל סיבה לקביעת התאריך
הוספי להגשת ההצהרות. גם ללא קביעת הסועד הסופי קיימת סנקציה לגבי
אלה אשר לא הגישו הצהרות, מפני שכל עוד לא הצהירו על תרומתם לקרן
הסגן חייבים הם לסלם את הסכום המלאסליהב הסגן. אני חושב שיש לכתוב
באופן חיובי שעל-יסוד ההצהרה מוכים מיצב הסגן את התרומה ששולמה לקרן הסגן.
ואין צורך בכל הגבלה של זמן להגשת ההצהרות. אחרת מאבד נדם אשר לא הגיש
הצהרה תוך 20 יום את זכות הניכוי.

או.

סר גבעוני:

סעיף זה קשור בראש ובראשונה בחלטתה של ועדת הכספים לאחד את התשלומים לקרן המגן וליהב המגן. פירוש החלטה זו הוא כי מנהל ייהב המגן חייב לזכות מהסכום שאדם צריך לשלם ליהב המגן את הסכום שהוא יזיל כתרומה לקרן המגן. אם בעת קביעת התשלום שאדם חייב בו ליהב המגן יודע המנהל על גובה תרומתו של אדם זה לקרן המגן, לא מתעוררת כל בעיה. מולם בדרך כלל אין המנהל יכול לדעת, באמצעות הסקורות העומדים לרשותו, את גובה התרומה ששולמה לקרן המגן ולכן כאשר הוא בא לקבוע את התשלום שאדם חייב בו ליהב המגן, צריך הוא להתבסס על הצהרתו של המשלם. כל עוד לא הוגשה למנהל הצהרה כזאת, אין הוא יכול לעשות את הקביעה. המועד הטופי להגשת הצהרות נקבע כדי לזרז פעולה זאת, אך אם חברי הוועדה סבורים שעל-ידי זה עלולים במקרים מסויימים לאבד את הזכות לזיכוי, מסכים הוועד לתיקון הסעיף.

סר שכטר:

אדם אשר לא הגיש הצהרה תוך המועד הקבוע בסעיף זה לא איבד באופן מוחלט את זכות הזיכוי, אלא שלא יוכל להגשים את זכותו בדרך מדטיביסטריביית, היינו - על-ידי מניה למנהל ייהב המגן, הוא יצטרך לפנות לוועדת ערר, והיא תחליט על כך. לפי סעיף 25 להצעת החוק חייבת ועדת ערר להחליט על זיכוי הסכום שאדם זה תרם לקרן המגן מהסכום הכללי שהוא חייב בו ליהב המגן.

היור"י גורי:

אם קיים חשש שעל-ידי קביעת ההגבלה של המועד להגשת הצהרות עלול אדם לאבד זכותו לזיכוי - יש למחוק את ההגבלה.

א. ב. היר:

אני מציע לכתוב בסעיף קטן בוסף כי אם לא הגיש אדם הצהרה יזכה מנהל את תרומתו לקרן המגן מהסכום שהוא חייב בו ליהב המגן, כאשר יגישנה.

י. גורי:

אני מסכים להצעתו של חה"כ בהיר.

סר שכטר:

אני מציע להוסיף כי אם ההצהרות נותר להגיש עד היום בו מגישים דין-וחשבון על ההכנסה של שנת 1956.

ה ח ל ט ה

ההצעה לא למחוק את המגבלה של זמן להגשת הצהרות, אלא להאריכה ל-30 יום - בתקבלה

ההצעה להוסיף סעיף קטן האוסר שאם לא הגיש אדם הצהרה במועד שנקבע בסעיפים א - ב, תזוכה תרומתו לקרן המגן רק כאשר יגיש את ההצהרה, וכי את ההצדה נותר להגיש עד היום בו מגישים דו"ח על הכנסה של שנת 1956 - ב ת ק ב ל ה

סעיף 15

סר שכטר:

מסרד המספטים מציע בסעיף זה נוסח שונה במקצת מהנוסח המוצע לפני הוועדה:

"סר אדם הצהרה לפי סעיף 14 רשאי המנהל:-

- (א) לקבל את ההצהרה ולקבוע את סכום הזיכוי שאדם זכאי לו לפי סעיף 6 בהתאם לכך;
- (ב) לקבל את ההצהרה זמנית ולקבוע את סכום המקדמה שהמאגיר חייב בו על-פי סעיף 11 בהתאם לכך, ולהחזיר ולקבוע אותו סופית, ורשאי הוא לשנות סך הזכום שנקבע על-פי ההצהרה אם ראה טעם סביר לעשות כן.

זהו למעשה טעיף חדש.

ג. דבר:

כר גבעוני:
אינני רואה בטעיף זה חידוש לעומת הנוסח הקודם. כתוב כאן שמנהל יתב המגן לאחר שקיבל הצהרה על תשלום תרומה לקרן המגן ושאי לעשות טוה טאלה: (א) לקבל את ההצעה כפי שהיא; (ב) לקבל אותה זמנית, ומה בוודאי לו מי אינה נכונה - לסנותה או לדחותה. נוסח טעיף זה מקובל בכל החוקים ההם מדובר על מתן הצהרות על תשלומים או טיפים.

ג. דבר:
הדבר המיוחד שבטעיף זה היה המלה "סביר". אני מניין כי בקשר להכנסתו של זה יכולים להתעורר שפירות ולכן משתמשים במקרה זה במלה "סביר". מולם במקרה של תרומה לקרן המגן אין כל שאלה של הערכה; השאלה היא רק אם מדה תרם לקרן המגן או לא תרם. הייתי מניין לא לו נאמר כהן כי רשאי המנהל לדרוש הוכחה שאמנם תרם המצהיר לקרן המגן. אך אינני יכולים לסווח "סביר", כיוון שבמקרה זה אין אפילו מקום לערעור משמטי על קביעתו של המנהל.

ג. בהיר:
במקום טעיף קטן (ב) מציע אני את הטעיף הבא: "במקרה שסבור המנהל שמכונן ההצהרה אינו נכון - על המצהיר ההוכחה."

ח. רובינ:
אוכל להסכים להצעת חה"כ בהיר, אך בסבי תיקונים. (א) במקום המלה "הוכחה" מציע אני לכתוב כי המנהל יוכל לדרוש שידאו לו דבר מה המעיד על התשלום.

(ב) הואיל וטעיף זה חל על כל סוגי המטלטים, מציע אני לכתוב כי ניכוי מסשכורתו של פועל הוא הוכחה לשתלום תרומה על-ידו.

ג. דבר:
אם אדם מהציר על תרומה לקרן המגן, אך אין לו הוכחה בכתב כי אמנם תרם את תרומתו - רשאי המנהל לסנות מההצהרה. מולם אם המהציר מציג קבלה בכתב על תרומתו לא יכולה להיות למנהל סמכות לשקול אם לקבל את ההצהרה או לדחותה. במקרה כזה על המנהל להוכיח כי המהציר לא תרם וכי הקבלה אינה הציג טווייפת.
על כן מציע אני/את הנוסח הבא: "קבלה המראה שגדם שילם סכום לקרן המגן לדגם שלפי תוכן הקבלה היה רשאי לצבות תרומה כזאת, תיחשב להוכחה שאמנם תרם אדם לקרן המגן תרומה זו, מלמ אה הוכח שהוא לא שילם סכום המופיע בקבלה או שגדם האחרים על הקבלה לא הייתה לו הזכות לחתום עליה."

כר שכטר: אני מציע לנסח את טעיף 15 כך:

(א) המנהל יקבע את סכום הניכוי מיהב המגן שגדם זכאי לו לפי טעיף 6 על-יסוד ההצהרות אשר יוגשו לו על-פי טעיף 14;

(ב) על אף האמור בטעיף קטן (ג) רשאי המנהל לקבוע את סכום הניכוי על-יסוד ההצהרה קביעה זמנית ולחזור ולקבוע אותו טופית ורשאי הוא לסנותה אם על אף דרישת המנהל לא הביא האייל ביהב המגן טעמים סבירים למה לא יעשה כן, תוך שלושים יום מיום שבוירש לעשות כן;

(ג) לענין טעיף קטן זה טעמים סבירים פירוטם קבלה... וכן כל טעמך... וכן כל ראייה על ניכוי מסשכורת;

(ד) אם תוך שנים-עשר חודש מיום שנקבעה קביעה זמנית לא קבע המנהל קביעה טופית, דין קביעה הזמנית כקביעה טופית.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ ברך - לא בתקבלה
הצעת היועץ המשפטי - ב ת ק ב ל ה

ועדת הכספים,
11.5.56

זר.

סעיף 16

י. בדר: מטעיה זה משתמע שאין הסבה לייב/עם שליחת ההודעות עד לתום הסוד להצגת הצהרות.

טר שכטר: אפשר לומר: "לפי סעיף 13 ולפי סעיף 15".
סעיף 15 מסתמך על סעיף 14 ומסעיף זה נאמר כי הקביעה תהיה על-יסוד ההצגה.

ה ח ל ט ה

הצעה להוסיף אחר המלים "לפי סעיף 13" את המלים "ולפי סעיף 15" - בתקבלה

סעיף 16, עם התיקון הנ"ל - ב ת ק ב ל

סעיף 17

סעיף 17, לפי הצעת הוועדה - בתקבל

סעיף 18

ח. רובין: בסעיף 18 (ג) מתעוררת השאלה מה קורה כאשר נותן העבודה ביכה את התרומה מהשכורות העביר את הכסף. לא

טר גבעוני: אני חושב כי ישנה במקרה זה האווה מלאה על השכירים, מפני שבין מה המעסיק העביר את הכסף רבין אם לא העביר אותו, עצם הניכוי מוכח את עובד. אם נותן-העבודה לא ירצה לאשר את הניכוי - יוכל לעשות זאת ועד העובדים, אשר בוודאי יומר על האינטרסים של העובדים.

ח. רובין: ועד ה עובדים מאשר את הניכויים רק במידה שהוא היה המתרים.

י. בדר: הואיל והגביה לקרן הסגן היתה גביה סיוחית במינה, מציע אני אותו המסור הנהוג ביחס לניכויים ממשכורת למס-הכנסה, היינו - ביכה המעסיק ממשכורת העובד, יצא העובד ידי חובתו.

טר שכטר: אני מציע להוסיף בסעיף 6 סעיף קטן (ב) בנוסח זה: "דין ניכוי משכורת לקרן הסגן על-ידי מסלם המשכורת כדין תרומה לפי סעיף קטן (א)".

ה ח ל ט ה

הצעה להוסיף לסעיף 6 סעיף קטן (ב) כדלקמן:
"דין ניכוי משכורת לקרן הסגן על-ידי מסלם המשכורת כדין תרומה לפי סעיף קטן (א)" - בתקבלה

סעיף 6 (ב) יבוא אחר סעיף קטן זה, כסעיף קטן (ג).

י. בדר: אני חושב כי הוועדה כולה מסכימה כי התקנות לפי סעיף 18 יותקנו באישורה.

ה ח ל ט ה

סעיף 18, כהצעת הוועדה, בתוספת סעיף קטן (ה) האומר כי: "התקנות לפי סעיף זה יותקנו בתיאור ועדת הכספים של הכנסת" - ב ת ק ב ל